CZĘŚĆ XXIII. № 29. ROK 12. (1841).

TYGODNIK PETERSBURSKI.

Wychodzi we Wtorki i Piątki. Prenumerata przyjmuje się pod adresem: do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, lub do xięgarni Gräfe; w Warszawie, w drukarni Zawadzkiego i Węckiego i w Biurze infarmacyjném; w Wilnie w xięgarni Zawadzkiego; nadto we wszystkich Pocztowych w kraju urzędach.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Cena *Roczna* w Rossyi s pocztą a w stolicy, z noszeniem do mieszkań, 50 r. ass. *Półroczna*, 25 r. ass. Bez poczty, dla odbierających w xięgarni Gräfe *Roczna*, 45 rubli assygn. *Półroczna*, 25 rub. assyg. Dla Królestwa Polskiego *Roczna*, 53 rubli assygn. *Półroczna*, 28 rub. ass.

WTOREK, 22 Kwietnia. / 4 Maja.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Petersburg 21 Kwietnia. / 3 Maja.

NOWINY DWORU.

W przeszłą środę 16 Kwietnia obrzęd ślubu J. C. W. W. X. Następcy Cesarzewicza z J. C. W. W. X. Maryą Alexandrowną odbył się w wielkiej kaplicy Pałacu Zimowego w obecności NN. Państwa Obojga, Członków Rodziny Cesarskiej i Xiążąt cudzoziemskich, w Petersburgu znajdujących się. Członkowie Rady Państwa, Ministrowie, Senatorowie, urzędnicy Dworu, Posłowie i Ministrowie zagraniczni, Jenerałowie i Oficerowie gwardyi, wojsk liniowych i marynarki byli obecni obrzędowi temu, na który też N. Pan raczył wezwać kupców Rossyjskich dwóch pierwszych gildyj i zagranicznych.

Tegoż dnia była u Dworu wielka uczta, na którą były zaproszone osoby trzech klass pierwszych a wieczorem bal w sali Św. Jerzego.

17 Kwietnia NN. Cesarstwo JJ. i wszyscy Członkowie Rodziny Cesarskiej słuchali mszy Św. w małej kaplicy Pałacowej.

18. JJ. CC. WW. Wysocy Nowożeńcy przyjmowali powinszowania w Swoich pokojach.

Przez te trzy dni Stolica była oświecona najwspanialszym sposobem i od środy wszystkie klassy ludności nieprzestają dawać znaki żywej radości którą szczęśliwy ten wypadek wszystkie serca napełnił. *(J. de S. P.)*

Manifest Cesarski.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, MIKOŁAJ PIERWSZY

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ.

i t. d. i t. d. i t. d.

Czynimy wiadomo wszystkim, wiernym poddanym Naszym.

«Obrzęd ślubu najmilszego Naszego Syna i Następcy Cesarzewicza Wielkiego Xięcia Alexandra Mikołajewicza z Wielką Xiężniczką Maryą Alexandrowną, córką Wielkiego Xięcia Hessen-Darmstadtskiego spełnił się szczęśliwie 16go bieżącego miesiąca w Sobornej Cerkwi Naszego Zimowego Pałacu, w obecności Naszej, wśród zgromadzenia duchownych i świeckich osób. Obwieszczając o tym pożądanym dla Nas wypadku i rozkazując najmilszą Synowę Naszę Małżonkę Następcy Naszego Tronu mianować Cesarzewiczową (Цесаревна) i Wielką Xiężną, my niewątpimy że wierni poddani Nasi i teraz znowu połączą modły swoje z Naszemi modłami do Wszechmocnego i Miłościwego Boga ażeby raczył osłonić drogich sercu Naszemu Nowożeńców ojcowską miłością Swoją i pobłogosławić ich związek i wzajemne przywiązanie niezmąconą, trwałą szczęśliwością przez długie lata, ku pociesze Naszej, najdroższej Małżonki Naszej Cesarzowej Alexandry Feodorowny, całego Naszego Cesarskiego Domu i ku pomyślności mile Nam wiernej Rossyi, która w swojem czystem przywiązaniu nie przestanie nigdy dzielić z Nami wszystkie Nasze nadzieje i radości. Dan w S. Petersburgu w dniu 16 Kwietnia, lata od Narodzenia Chrystusa Pana Tysiąc ośmset czterdziestego pierwszego, Panowania Naszego szesnastego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

«Manifestem Naszym z dnia dzisiejszego obwieszczając powszechnie o spełnionym szczęśliwie obrzędzie ślubu najmilszego Naszego Syna i Następcy Cesarzewicza Wielkiego Xięcia Alexandra Mikołajewicza z Wielką Xiężniczką Maryą Alexandrowną, Córką Wielkiego Xięcia Hessen Darmstadtskiego, Roskazaliśmy tę Najmilszą Synowę Naszę mianować Cesarzewiczową (Цесаревна) i Wielką Xiężną. Wraz z niniejszém uznaliśmy za przyzwoitą w uzupełnieniu artykułu 101 zasadniczych Praw Państwa postanowić, iżby odtąd na przyszłość Małżonkom Cesarzewiczów Następców Tronu Wszech Rossyj, wraz z tytułami Cesarskiej Wysokości i Wielkiej Xiężnej był zawsze przyswojony i tytuł Cesarzewiczowej. Rządzący Senat nie omieszka dla ogłoszenia i wykonania tej woli Naszej uczynić wszelkie potrzebne rozrządzenia.»

(podpisano) MIKOŁAJ.

Petersburg
16 Kwietnia 1841 r.

Manifest Cesarski.

Z BOŻEJ ŁASKI
MY MIKOŁAJ I,
CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ,
etc. etc. etc.

«Idąc za popędem serca Naszego postanowiliśmy oznaczyć łaskami i złagodzeniami radośny dla nas i dla wszystkick wiernych poddanych Naszych dzień ślubowin najmilszego Syna i Następcy Naszego Cesarzewicza i Wielkiego Xiążęcia Alexandra Mikołajewicza.

«W samych początkach panowania Naszego oznajmiliśmy niezmienną wolę Naszę ułaskawiania i przebaczania, nie nadwerężając mocy ustaw, lecz używając danego Nam od Boga prawa ku dobru powszechnemu. Przebaczając teraz wielu, mniej ciężko winnym przestępcóm, i złagodzając kary innych Mamy nadzieję, że miłosierdzie jakiego doznają wzbudzi w nich uczucie skruchy i że oni przyszłem postępowaniem swojem usprawiedliwią Naszę łaskawość ku przeszłym ich błędom. Udzielone wraz z niniejszém ułaskawienia co do wypłat rozmaitych należności, zwrócone są głównie ku tym, którzy się stali niewypłatnemi przez ubóstwo albo z powodu czasowych niedostatków i My nie wątpimy że te ułaskawienia będą pobudką dla drugich do podwojenia usiłowań ku wypełnieniu leżących na nich obowiązków.

W tych to błogich widokach Najmiłościwiej roskazujemy:

I) Wszystkich po dzień dzisiejszy zostających pod śledztwem i sądem w sprawach, nietyczących się świętokradztwa, zabójstwa, rozboju, rabunku, przekupstwa, przyswojenia własności skarbowej przez osoby którym straż jej była powierzona, robienia fałszywej monety i papierów Rządowych, od śledztwa i sądu uwolnić, rozciągając to i na tych, których wina, wyjmując pomienione wyżej przestępstwa, nie była dotąd, przez niewiadomość o niej, śledztwem wykryta. Przez to nie umarzają się sprawy, z któremi połączone są poszukiwania osób prywatnych. Winni przyswojenia cudzej własności, lub sprawienia komu szkody lubo pozostają wolni od kryminalnej za popełnione przestępstwo kary, nie mniej jednak są obowiązani do wynagrodzenia strony pokrzywdzonej według przepisów prawa.

II) Przestępców skazanych na karę knuta i zesłanie do ciężkich robot, lub mających uledz tej karze za przestępstwa, od przebaczenia wyżej wyłączone, a przed dniem ślubu Najmilszego Syna Naszego popełnione, uwolniwszy od kary chłosty zesłać do ciężkich robot.

III) Przestępców skazanych na karę chłosty i zesłanie do Syberyi na osiedlenie, lub mających uledz tym karom za przestępstwa, od przebaczenia wyjęte, a popełnione przed tymże dniem, uwolniwszy od kary cielesnej zesłać do Syberyi na osiedlenie.

IV) Uwolnienie od śledztwa i sądu rozciągnąć na wszystkich zostających w służbie cywilnych, w lądowych i morskich siłach Naszych, wyłączając jedynie, prócz pomienionych wyżej przestępstw, nieposłuszeństwo i zuchwałość przeciw zwierzchnikom.

V) Wszelkiego rodzaju i stanu ludziom wojskowym, włościanom i innym mieszkańcom, którzy podziśdzień wydalili się za granicę, lub opuścili komendy i mieszkania samowolnie, darujemy Najłaskawsze przebaczenie jeżeli znajdujący się w Rossyi w przeciągu półroku, a za granicą w przeciągu roku powrócą na swoje miejsca, a wojskowi do swoich komend, albo stawić się będą w guberniach u dowodzców batalionów straży wewnętrznej. Przebaczenie to nie rozciąga się na tych, którzy dla uniknienia sądu lub kary z powodu przeszłych powstań i knowanych spisków ku naruszenia spokojności publicznej, uszli za granicę. Postanowienia o takich osobach wydane pozostają nienaruszenie w swej mocy.

VI) Wszelkie skarbowe poszukiwania, szkody i straty, które czy w pierwotnej ilości swojej, czy w pozostałościach potém co już uzyskano, czy nakoniec z rozkładu ich na rozmaite osoby, nie przechodzą w policzanej na każdej z nich summie sześciuset rubli srebrem, a wynikłe ze spraw rozpoczętych przed wydaniem niniejszego Manifestu wyjąwszy zaległości z dzierżawy trunkowej, z liwerunków i z podatków, darować i nie uzyskiwać. Z summ przewyższających takową ilość wytrącić, z zachowaniem pomienionych wyjątków, dla każdej osoby, uległej poszukiwaniu, summę sześciuset rubli srebrem i uzyskać tylko resztę. Jeżeli z rzeczy podobnych poszukiwań ktokolwiek zostaje w więzieniu a nie jest nadto więziony za niewypłatność długu prywatnego, taki ma być niezwłocznie wypuszczony na wolność.

VII) W rzeczy uszczerbku, strwonienia i przywłaszczenia pieniędzy skarbowych lub skarbowego mienia, gdzie wyrachowany niedostatek postanowiono od winnych, ich poręczników lub innych w sprawie będących osób, uzyskać

w podwójnej ilości, ma być uzyskany sam tylko kapitał. Procentów, gdzie takowe w podobnych razach policzają się i które do dziś dnia do Skarbu nie weszły nie uzyskiwać, chociażby ich summa przewyższała sześćset rubli srebrem. Jeżeli zaś wytrącająca się część z podwójnego uzyskania i procenta niewynoszą razem summy sześciuset rubli srebrem, wtedy niedostającą do niej ilość wytrącać z kapitału. Moc tego artykułu nie rozciąga się wszakże do samych przywłaszczycieli skarbowego mienia, kiedy straż jego była im powierzona.

VIII.) Wszystkim tym, którzy, za niewypłatność jakichkolwiek należności, w tej liczbie i celnych, chociażby te należności przewyższały summę sześciuset rubli srebrem, oddani byli jako dłużnicy Skarbowi do robot fortecznych lub trzymani są pod aresztem, przebaczyć i ich samych uwolnić nierozciągając wszakże tego przebaczenia: 1.) Na sprawy jeszcze nieukończone jeżeli te nie podchodzą pod postanowienia artykułu IX; 2.) na należności Bankowi Handlowemu i jego Kantorom, i 3.) na przywłaszczycieli Skarbowego mienia którym straż jego była poufana.

IX.) Wszelkie niewypłacone lub niezwrocone po dzień dzisiejszy służbowe pieniężne należności, uzyskania, utraty z rzeczy spraw Skarbowych lub Kryminalnych, za czyny dokonane przed laty 10 do dziś dnia, darować i zaniechać. Jeżeli z powodu sprawy tego rodzaju ktokolwiek zostaje uwięziony, ma być uwolniony niezwłocznie. Z tego wyłączają się i zostawują zwykłemu biegowi ustaw sprawy, w których po ten dzień niebyły złożone rachunki z użycia summ skarbowych.

X.) Wszelkie skarbowe należności, z rzeczy służby, stosujące się do spadkobierców po osobach które umarły przed wydaniem niniejszego manifestu, darować.

XI.) Z powodu zdarzonego w 1840 roku nieurodzaju od którego najwięcej ucierpiały gubernije Kałuzska, Tulska, Riazańska i Tambowska, tudzież w gubernijach: Smoleńskiej, powiaty Juchnowski, Gżacki, Syczewski, Jelniński i Wiaziemski; Orłowskiej, powiaty: Bołchowski, Mceński, Nowoarchangelski i Liwieński; Moskiewskiej powiaty: Sierpuchowski, Kołomieński i Podolski; i Kurskiej powiaty: Kurski, Obojański, Fatieżski, Szczygrowski i Timski, zdjąć w pomienionych czterech gubernijach i siedmnastu powiatach ze wszystkich stanów podatkujących połowę ilości podusznych podatków za rok 1840, a z włościan Skarbowych nadto i połowę czynszu (оброкъ) za tenże rok; tym zaś którzy już zapłacili więcej niż za półrocze, przepłaconą ilość ma być zaliczoną za zaległości z lat dawniejszych lub za bieżące podatki.

XII.) Wszystkich w popisie ludności zapisanych podwójnie, lud w większej liczbie dusz niż ich jest rzeczywiście, ze spisow wyłączyć i zaległości na nich z podwójnego zapisania policzane umorzyć, naznaczając ostateczny zakres do podawania prośb w tym przedmiocie dzień 1 Lipca 1840 roku; z zaległości zaś po rok 1840 od dusz w popisie opuszczonych i ztąd uległych opłacie podwójnego podatku pozostawić w rachunkach ilość nie podwójną ale pojedyńczą; rownież i na przyszłość, przy odkryciu dusz opuszczonych, należne od nich podatki po 1840 rok uzyskiwać w ilości tylko pojedyńczej a dopiero od 1840 roku policzać je, na ogólnej zasadzie, wedwoje.

XIII.) Zaległości policzające się z rzeczy naborów rekrutskich, prócz ostatniego, należne Skarbowi rekrutskie pieniądze od drobnych właścicieli i wsi, nie dających rekruta w naturze, umorzyć i z rachunków wykreślić.

XIV.) Zaległości policzające się na ludziach którzy się przesiedlili na ziemie skarbowe bez zachowania ustanowionych ku temu prawideł, umorzyć.

XV.) Włościan, którzy trzymali w dzierżawie dobra do których sami należą, przed zabronieniem tego, i niecałkowicie wypłacili arendowne summy, od uzyskania tych zaległości oswobodzić.

XVI.) Pobory nałożone na włościan skarbowych po rok 1841, tak osobiste, jako i zastosowane do gromad i włości, za użytkowanie z gruntów skarbowych i innych źródeł dochodu(оброчныя статьи)które nie były prawnym porządkiem podane im (отведены въ надѣлъ) umorzyć i zaniechać.

XVII.) Należności wyliczone w solowych zarządach z rzeczy wydanych zadatków i ukończonych rachunków na należących do stanu miejskiego i włościańskingo dostarczycielach drew, furmanach, przewoznikach lądowych i wodnych po rok 1840, umorzyć, wyjąwszy zadatki done na rok 1840 i następne i nie rozciągając tego umorzenia na kontrakta zawarte ze złożeniem kaucyi.

XVIII.) Z należności wyrachowanych i do uzyskania podanych po rok 1840 za użyty zamiast stęplowego prosty papier, i dotąd do Skarbu nie weszłych, wytrącić dla każdego dłużnika po dziesięć rubli srebrem, nie rozciągając tego na uzyskania postanowione już po tym zakresie lub poźniej postanowić się mające, chociażby te i tyczyły się epoki 1840 roku.

XIX.) Zaległości, po rok 1841, poszlin w Wydziale Dróg Kommunikacyj ustanowionych na utrzymanie sądów żeglugi rzecznej (Судоходной Расправы) z ich oddziałami i maklerami, umorzyć i z rachunków wykreślić.

XX.) Wszelkie po dziś nie uzyskane zaległości za przesyłanie pocztą pakietów w interesach prywatnych osób, po dzień nastania Ukazu 12 Grudnia 1834 roku, umorzyć i z rachunków wykreślić.

XXI.) Wszelkie zaległości poboru za podwyższenia rang po rok 1840, umorzyć, również wszelkie uzyskania postanowione za wydanie bez zezwolenia wyższej Zwierzchności nagrod z pozostałości summ etatowych lub konfiskacyjnych.

XXII.) Wszelkie zaległości wynikające z pożyczek uczynionych przesiedlonym w granicach Rossyi mieszkańcom Persyi i Turcyi w czasie wojny z temi Państwami i już po zawarciu z niemi traktatów pokoju, umorzyć i z rachunków wykreślić.

XXIII.) Całą niewybraną summę pożyczoną na wsparcie włościan gubernij Moskiewskiej i Smoleńskiej po

najściu nieprzyjacioł w 1812 roku umorzyć i z rachunków wykreślić.

XXIV.) Niedobory summ skarbowych i fabrycznych wydanych na pożyczki z rozmaitych powodów po rok 1840 w zakładach gorniczych rzemieslnikom, niezmiennym robotnikom i przypisanym włościanom, a w wydziale solowym robotnikom wyłamującym sól i ją przewożącym i dotąd przez nich nie uiszczonych umorzyć, z wyłączeniem zadatków i innych wypłat uczynionych na rok 1840 i następujące.

XXV.) Z rzeczy wexlów, protestowanych przez Bank Handlowy i jego kantory, po rok 1840, za któremi kapitał został wypłacony lub uzyskany, pozostające w należności rekambie i połtora-procentowe pieniądze umorzyć i uzyskać tylko wytrącalne (учетные) procenta po dzień wypłacenia kapitału. Wszelkie zaś dotąd nieuiszczone długi dawnych Kantorów wytrącających, tak z wytrącenia wexlów, jako i z zastawu towarów powstałe, darować i spraw o nich toczonych zaprzestać.

XXVI.) Penę (Пеня) policzającą się po rok 1841 na włościanach obywatelskich za niewypłatę podatku w swoim czasie, umorzyć i z rachunków wykreślić.

XXVII.) Penę liczącą się po rok 1840 na włościanach skarbowych za niewypłatę czynszu za dzierżawione zródła dochodu, umorzyć i z rachunków wykreślić.

XXVIII.) Penę liczącą się po rok 1841 na czasowych posiadaczach dóbr skarbowych z włościanami, którzy władają niemi z mocy przywilejów i Najmiłościwszych nadań, za niewypłatę w terminie kwarty i summy dzierżawnej umorzyć i z rachunków wyłączyć.

XXIX.) Penę policzoną od niedoboru procentów od pierwszych dóbr Pojezuickich za czas zostawania ich w zarządzie Opiek szlacheckich umorzyć i z rachunków wyłączyć; również pozostawić bez uzyskania penę naliczoną od takichże niedoborów zawinionych przez byłych posiadaczy pierwszych dóbr Pojezuickich lub przez żydowskie kahały, u których dobra te były w dzierżawie. Tymże sposobem umorzyć penę naliczoną od niedoboru procentów od pierwszych pojezuickich kapitałów za ten czas, w ciągu którego dobra obywatelskie, przedstawione jako kaucye w tych pożyczkach, zostawały w zarządzie Opiek szlacheckich.

XXX.) W rzeczy naruszenia prawideł przepisanych dla zachowania lasów Skarbowych, i zaprowadzenia w nich porządnej gospodarki, darowane zostają następne uzyskania:

1.) Za samowolne wycięcie, wypalenie, wypasienie, wytrzebienie pod grunta orne, i innego rodzaju zniszczenie skarbowych lasów, popełnione do roku 1840 przez włościan skarbowych i innych kmieci, lub przez osoby duchowne i posługaczy kościelnych.

2.) Za wycięcie lasu, popełnione przez niewiadome osoby po termin oznaczony w punkcie poprzedzającym, kiedy uzyskanie pada na skarbowych i innych włościan jako sztraf za niedozor.

3.) Wszystko co postanowiono lub należałoby uzyskać od leśnej straży, leśników i starszyzn pożarowych, za nieporządne wycinanie lub inne zniszczenie lasów po rok 1840.

4.) Za przedaż lub wymianę przez włościan skarbowych drzewa danego im do własnego użytku.

5.) Poszlina licząca się w niedoborze po rok 1840 na włościanach skarbowych za pobudowanie statków z drzewą skarbowego.

6.) Sztrafy nie wybrane po powyższy termin, za wziętemi na leśnych rogatkach od właścicieli statków i handlujących drzewem rewersami, za spławione bez biletów lub za niewłaściwemi biletami statki, drzewo i drzewne wyroby.

Wszystkie sprawy o tych uzyskaniach do dziś dnia wynikłe wraz z niniejszém uważać za skończone.

XXXI. Uzyskanie akcydencyj, i rozmaitego nazwania sztrafów (prócz peny czyli podniesionej poszliny za tajemne wprowadzenie towarów) liczących się po 1841 rok na osobach rozmaitych stanów za niezachowanie prawideł przepisanych ustawami celnemi, przy odesłaniu towarów przywozowych podług konosamentów, deklaracyj i objawień, umorzyć, z zachowaniem obok tego prawideł, wyłożonych w Ukazie Rządz. Senatu 30 Listopada 1828.

XXXII) Rozmaite sztrafy i peny za niewypełnienie przez handlujących na statkach i innych ludzi ustaw o żegludze nałożone albo należne do uzyskania po 1841 rok, ale jeszcze nie uzyskane umorzyć i z rachunków wykreślić.

XXXIII) Nałożone lub mające być nałożonemi sztrafy za skryte przesyłanie przez pocztę płynów i materyj palnych darować i nie uzyskiwać.

XXXIV.) Wszelkie sztrafy i peny, nałożone, ale jeszcze nieuzyskane, albo mające się nałożyć za nieregularności i uchybienia służbowe, darować i nie uzyskiwać.

XXXV.) Jeżeli kto z zostających teraz pod śledztwem i sądem i mocą tego manifestu z pod niego oswobodzonych, żądać będzie, w przekonaniu o swej niewinności, oczyścić się sądownie, taki może w przeciągu dwóch lat od dnia dzisiejszego prosić o ukończenie nad nim śledztwa i sądu na zasadzie prawa. Kto zaś za czyny popełnione przed Manifestem będzie w dalszym czasie pod moc jego podprowadzony, ale korzystać z tego nie zechce, takiemu w ciągu miesiąca od objawienia mu wyroku o nim zapadłego, nie zabrania się prosić o rozpatrzenie sprawy w sądownictwach lub władzach administracyjnych na zasadzie prawa.

Dan w. S. Petersburgu, w dniu szesnastym Kwietnia roku 1841 od Narodzenia Chrystusa Pana, panowania Naszego szesnastego. (podpisano) MIKOŁAJ.

— Przez roskazy dzienne Cesarskie z dnia 8 i 9 Kwietnia Oberkwatermistrz oddzielnego korpusu Orenburgskiego Jenerał.major *Żemczużnikow 2*, mianowany Naczelnikiem Sztabu oddzielnego korpusu Syberyjskiego, na miejsce Jenerał-majora *Howen*, który zostaje pod rozrządzeniem Ministra Wojny w wydziale sztabu jeneralnego.— Dowodzca pułku Borysohlebskiego ułanów, Jenerał-major *Berens 1* zalicza się do wojska i mianowany Dowodzcą wojska linijowych Syberyjskich kozaków na miejsce Jener.-

majora *Olencza-Gnenenko*, który przechodzi do służby cywilnej z rangą Rzeczywistego Radzcy Stanu i zaliczony zostaje do ministerstwa Dóbr Państwa.

Rozkaz dzienny Cesarski *z dnia 16 Kwietnia.*

J. C. W. W. X. Następca Cesarzewicz zostaje zaliczony do wszystkich tych pułków których N. Cesarz jest Szefem—w nagrodę znakomitych zasług zostają mianowani Jenerałami broni, Jenerał-porucznicy jakoto: liczący się w jezdzie hrabia *Orurk 1*, Jenerałem jazdy — *Staden* artyleryi, z zachowaniem urzędu Inspektora fabryk broni—*Uszakow 1* piechoty, z pozostaniem Dowodzcą całej piechoty gwardyjskiej i Jenerał-adjutantem—*Krasowski 1* piechoty i baron *Geismar* jazdy z zachowaniem, obaj, stopnia Jenerał-adjutantów, a pierwszy z pozostaniem Członkiem Rady wojennej — *Timofiejew 1*, piechoty, z zachowaniem Dowodztwa 1 korpusu piechoty — *Knorring 1*, Dowodzący korpusem odwodowym jazdy gwardyjskiej, jazdy, i Dowodzca 6 korpusu pieszego, *Neidhardt 1* piechoty, obaj z zachowaniem tychże dowodztw i pozostaniem Jenerał-adjutantami—*Schulmann 1* artyleryi, z pozostaniem Inspektorem prochowień i członkiem komitetu artyleryjskiego — Dażurny jenerał Głównego Sztabu J. C. M. Dyrektor Departamentu osad wojskowych hrabia *Kleinmichel* z zachowaniem tych posad i stopnia Jenerał-adjutanta —Członek Rady Państwa, xiążę *Piotr Oldenburski* piechoty, z zachowaniem obowiązków poleconych Jego Xiążęcej Mości—Senator *Gorgoli* podniesiony do rangi Rzeczywist. Radzcy Tajnego. *(Dok. nast.)*

— Przez Reskrypta Cesarskie z dnia 16 Kwietnia mianowani kawalerami orderów: Św. Andrzeja z brylantami, Jenerał-adjutanci: hrabia *Benkendorff*, hrabia *Orłow* i xiążę *Mienszikow*, tudzież Wojenny Jenerał gubernator Petersburski hrabia *Essen*. — Św. Andrzeja: J. W. Xiążę *Alexander Hesse-Darmstadt* i Jen.-adjutanci: Minister Dóbr Państwa hrabia *Kisielew* i hrabia *Lewaszow* — Św. Alexandra Newskiego z brylantami: Rzecz. Radzcy Tajni: hrabia *Pahlen* i *Diwow*. — Ś. Alexandra Newskiego: Wielki Mistrz Dworu *Opoczinin* i Senator Radzca Tajny xżę *Łobanow-Rostowski*.—Ś. Włodzimierza 1 klassy, Rzeczywiści Radzcy Tajni Głównozarządzający II oddziałem przybocznej kancelaryi Cesarskiej *Bludow* i Minister Oświecenia *Uwarow*. *(Dok. nast.)*

N. Cesarzowa Jmć raczyła mianować Damami orderu Św. Katarzyny Wielkiego Krzyża xiężnę *C. Dolgorukow* i xiężnę M. *Koczubej*, Damy honorowe.

— Przez Ukazy Cesarskie do Kantoru Dworu z d. 15 Kwiet. mianowane: 1) Frejlina N. Pani xiężniczka Barbara *Wołkonskaj*, Frejliną z portretem N. Cesarzowej—2) Panny: Anna *Wasilczykow*, Katarzyna *Berchmann*, Wilhelmina *Helfreich*, baronówna Katarzyna de *Bode*, Zofija *Wierigin*, hrabianka Jadwiga *Armfeldt*, i Marya *Swierczkow* Frejlinami N. Cesarzowej.

— Przez takiż Ukaz do tegoż Kantoru z d. 16 b. m. Panna Zofija *Daszkow* mianowana Frejliną J. C. W. W. X. Cesarzewiczowej.

— Przez Ukazy Cesarskie do Rządzącego Senatu z dnia 15 b. m. Kanclerz Cesarsko-Królewskich Rossyjskich orderów i Główny Zwierzchnik wydziału Poczt, Rz. Rad. Tajny xiążę Alexander *Golicyn* wyniesiony na godność Rzeczywistego Radzcy Tajnego Pierwszej klassy — z dnia tegoż, mianowani Wielkiemi Szambelanami Dworu Rzecz. Radzcy Tajni *Tatiszczew* i de *Ribeaupierre* — 16 b. m Minister Wojny, Jenerał jazdy, Jenerał-adjutant hrabia *Czernyszew* wyniesiony na godność dziedziczną Xiążęcia Cesarstwa Rossyjskiego.

«Według Ukazu J. C. Mości; Rządzący Senat otrzymał raport Zarządzającego Ministerstwem spraw wewnętrznych, iż Najwyżej zatwierdzona w dniu 18 Marca 1836 roku ustawą Królestwa Polskiego o Małżeństwie przepisano: art. 237: «Wyrok właściwego sądu, uznający nieważność małżeństwa, rozwód lub rozłączenie co do stołu i łoża; skoro się stanie prawomocnym, będzie natychmiast przez Prokuratora Królewskiego przesłanym do aktów stanu cywilnego, celem uczynienia wzmianki, na brzegu aktu małżeństwa, o nastąpionym powyższym wyroku. Sędziowie duchowni, rozpoznawający sprawy małżeńskie, kommunikować będą tym końcem wyroki, ostatecznie przez nich wydane, Prokuratorom Krolewskim przy trybunałach. Z powodu wynikłéj w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości Królestwa Polskiego kwestyi: jak Prokuratorowie Królewscy, będąc obowiązani na mocy pomienionego artykułu prawa o małżeństwie, przesyłać ostateczne wyroki sądów, uznające nieważność małżeństwa, lub rozłączenie małżonków co do stołu i łoża, utrzymającym akta stanu cywilnego, postępować mają z wyrokami sądów Królestwa, dotyczącemi związków małżeńskich pomiędzy osobami, stale w Królestwie mieszkającemi, które-to związki zawarte były w Cesarstwie i tamże do xiąg metryk wpisane: a mianowicie czy należy rozciągać na takowe małżeństwa wzmiankowany artykuł prawa, i do kogo w tym razie przesyłać w Cesarstwie ostateczne wyroki sądów Królestwa, — Minister Sekretarz Stanu Krolestwa Polskiego zasięgał zdania Zarządzająaego Ministerstwem spraw wewnętrznych, w celu rozwiązania tej kwestyi. Znajdując ze swej strony Zarządzający Ministerstwem spraw wewnętrznych, że otrzymanie wiadomości w Cesarstwie o wyrzeczonym rozwodzie lub separacyi, przez sądy Krolestwa, małżeństw zawartych w Cesarstwie dla uczynienia wzmianki w xięgach metryk, na brzegu aktu małżeństwa, posłużyć może do zapobieżenia nadużyciom, mogącym wyniknąć w razie przesiedlenia się napowrót małżonków, rozwiedzionych w Krolestwie, do Cesarstwa, i z tego powodu uznając za rzecz potrzebną polecenie Prokuratorom Królewskim, aby ostateczne wyroki o rozwodzie lub separacyi małżeństw, wyznania Rzymsko-Katolickiego i Protestantskich były przesyłane przez tychże prokuratorow do Ministra spraw wewnętrznych, Departamentu spraw duchownych wyznań obcych, dla zakommunikowania temu Zarządowi Duchownemu, w którego wiedzy były zawarte i zapisane też małżeństwa, Zarządza

jący Ministerstwem spraw wewnętrznych zawiadomił o tém Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego, pozostawnjąc mu przedstawienie zamierzonego środka do Najwyższej uwagi N. Pana. Obecnie, Radca tajny Turkułł, zawiadamia Zarządzającego Ministerstwem spraw wewnętrznych, że względem spełnienia wniosku tegoż Zarządzającego Ministerstwem, nastąpiło dnia 14 (26) Stycznia r. b. Najwyższe J. C. Mości zezwolenie, i że o tem doniosł P. Namiestnikowi Królestwa Polskiego dla przywiedzenia do skutku w Królestwie Najwyższej woli. Zarządzający Ministerstwem spraw wewnętrznych, donosząc o tem Rządzącemu Senatowi, prosi o wydanie stosownych rozporządzeń względem należytego wypełnienia wspomnionego Najwyższego rozkazu w Cesarstwie. Rządzący Senat postanowił: O wspomnionym Najwyższym J. C. Mości rozkazie, zawiadomić wszystkie Rządy Gubernijalne i Obwodowe, jakoteż władze przez ukazy i temiż dać wiedzieć PP. Ministrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom zarządzającym wydziałem Cywilnym i Jenerał-Gubernatorom, a do Najświętszego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządz. Senatu, i do ogólnych ich zebrań, przesłać zawiadomienia i ogłosić w Gazecie Senackiej. (Z 1 Departamentu.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Londyn 17 Kwietnia. Dwór spodziewany jest na dzisiaj do pałacu Buckingham; sądzą jednak że Królowa wróci znowu na dni kilka do Windsor dla znajdowania się na wyścigach w Ascot.

— Podczas zawieszenia posiedzeń Parlamentu, gazety, w niedostatku innych przedmiotów, zajmują się Chinami. Układ zawarty przez kapitana Elliot niezjednywa powszechnej pochwały. Zarzucają mu iż nadto się pośpieszył i że zamiast 6, powinien był otrzymać 36 miljonów dollarów, bo do takiej summy dochodzą szkody poniesione przez handel angielski.

— Odebrano wiadomości z New-York po 31 Marca. Sprawa Mac Leod'a nie jest jeszcze osądzona, owszem odłożona na Październik; ale mniemają że układy toczące się między PP. Fox i Webster, będą miały skutkiem wypuszczenie P. M. Leod na wolność tym więcej, że, jak sam Prokurator wyznaje, nieulega wątpliwości iż obwiniony jest wcale kto inny niż ten M. Leod który należał do spalenia okrętu *Caroline.*

— Spuszczono w Pembroke okręt parowy wojenny od 1050 tonn uzbrojony w działa wielkiego kalibru. Admiralicya dała rozkaz zbudowania tamże czterech innych okrętów tejże siły.

— Wiadomości z Kanady tyczą się wyłącznie wyborów na nowy połączony Parlament. Dotąd otrzymany wypadek jest nader przyjażny stronnictwu znanemu pod nazwaniem *loyalistów*, to jest stronników Unii.

— Okręt parowy *the Oriental*, przybyły 11 b. m. z morza Śródziemnego do Talmouth przywiozł kommodora sira Charles Napier. Wiadomości odebrane przez ten statek o zdrowiu Mehemeta-Ali są nader niepomyślne.

— Poseł Pruski baron Bulow, który był mocno chory, zupełnie wrócił do zdrowia.

— Odebrano nowiny z Portugalii po 6 Kwietnia. Zły stan finansów nieustawał, Rządowi niepowiodło się zaciągnąć pożyczki od kompanii Confiança i od kapitalistów miejscowych. Minister Marynarki P. Miranda umarł; wydział jego tymczasowo powierzony jest baronowi Bomfim.

Paryż, 17 Kwietnia. Na posiedzeniu 15 b. m. izba deputowanych przyjęła prawo o kredytach dodatkowych większością 195 głosów przeciw 57. Wczora izba rozpoczęła rozprawy nad projektem prawa o zaciągach wojskowych i przyjęła wiele artykułów. Dodatek P. Corne, chcący mieć aby ulegali zaciągowi synowie cudzoziemców, którzy mieszkali we Francyi aż do lat 20 wieku, został odrzucony.

— Deputowani, znużeni długością niniejszej sessyi zaczynają się rozjeżdżać z Paryża i tym sposobem kilka projektów największej wagi pozostanie w zawieszeniu do przyszłej sessyi.

— *Moniteur Parisien* twierdzi z największą pewnością że poseł angielski w Turcyi, lord Ponsonby, otrzymał od swego rządu dymissyą.

— Sledztwo o spisku w Marsylii czynnie postępuje i do ważnych już doprowadziło wypadków. Wielu obwinionych wyznało otwarcie swoje cele i środki. Towarzystwo rachowało na obszerne swoje rozgałęzienia w okolicach, mianowicie między robotnikami i w samej Marsylii.

— Odebrano wiadomości z Algeru. Jenerał Bugeaud na czele wyprawy, 31 Marca wyruszył z Algeru do Medeah, dla opatrzenia tego miasta w żywność i pomyślnie tego celu dokonał. Wyprawa w drodze małe tylko miała utarczki.

Z nad brzegów Renu. Wieść chodzi o bliskiém małżenstwie syna posła Austryackiego w Londynie, Xięcia Mikołaja Esterhazy, z xiężniczką Maryą Nassau, siostrą Xięcia Panującego.

NAJPOZNIEJSZE WIADOMOŚCI.

Nowiny z Londynu odebrane nie przechodzą daty 17go Kwietnia; z Paryża są po 19. Izba parów przyjęła prawo o odpowiedzialności kapitanów okrętowych — Depesza telegr. z Bayonny donosi że na posiedz. 13 Kwietnia izba deputowanych hiszpańskich 80 głosami przeciw 44 postanowiła wezwać Rząd do niezwłocznego wniesienia na izby zagadnienia o regencyi.

Печатать позволяется: С.-Петербургъ. Апрѣля 21-го 1841. *П. Гаевскій.*

W DRUKARNI WOJENNEJ.